

## НЕОБХОДИМИТЕ ЕКСЦЕНТРИЦИ В ЛИТЕРАТУРАТА

Те са *солта на живота*. И на литературата. Неординерни и непредсказуеми. Зримото потвърждение на тезата, че всеки човек е *уникален*, един космос във себе си, който съдържа универсума на творческите способности, но и ада на разрушителната стихия, превръщаща личността в чудовищно кълбо от противоречия и саморазрушителни нагони. **ЕКСЦЕНТРИЦИТЕ** или *чудаците*, както ги определя Българският тълковен речник, са пълнокръвни индивидуалности, защеметяващи с нестандартността на своя външен вид, поведение и душевност. Те не се боят да бъдат **РАЗЛИЧНИ** и в това е тяхната *съдба*, независимо дали участта им е трагична или са белязани от успеха.

В света на литературната условност са нарицателни. Индивидуалности, превръщащи се в *метафори*. Понякога обожавани, понякога мразени, но никога безразлични на читателя, те заживяват свой собствен литературен живот и придобиват специален художествен и житейски статус на ръба на действителността и сътвореното.

**ДИМИТЪР ДИМОВ** е от малкото български писатели, които се интересуват не от *познатия-непознат* от формулата на **Висарион Белински**, а от *острохарактерните и нетипични герои*, способни да бъдат създадени от въображението на писателя, понеже съществуват **НЯКЪДЕ** в света и чакат да бъдат изобразени и придобият втори живот в нетленната плът на словото. Същевременно тяхната достоверност е забележителна като феномен на почти документално точното предаване духа на епохата и на психологическа оплътненост на образите.

Първото, което прави впечатление у **всички** негови ярки и запомнящи се персонажи, е *оригиналната и силна личност*, съчетана с *фрапантно физическо присъствие*, при което красотата се допълва от индивидуалност - също така ярка и впечатляваща, макар и далеч не винаги с положителен знак. При това винаги едно качество **доминира** и създава неповторимостта им. Това може да бъде *маниакалната обвързаност* с "Никотиана" на **Борис**